

[Formanden.]

3) Første Behandling af:

Forslag til Lov om Mælkehjælp.

Mødet hævet Kl. 16⁵⁰.**132. Møde.**

Mandag den 13. Maj Kl. 13.

Formanden: I Skrivelse af 12. d. M. meddeler Gaardejer Otto Bille, Højberg pr. Grenaa, at han modtager Mandatet efter Typograf Alfred Andersen, Randers Amtskreds.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 182 af 20. Maj 1933 om Folkeforsikring med senere Ændringer, jfr. Bekendtgørelse Nr. 399 af 25. Juli 1940.

Formanden: Sammen med denne Sag foretages den under Punkt 2 paa Dagsordenen opførte Sag, nemlig:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov om offentlig Forsorg, jfr. Bekendtgørelse Nr. 337 af 29. Juli 1942.

Forhandlingen genoptoges.

Hans Thyge Jacobsen: Maa jeg med den højtærede Formands Tilladelse til en Begyndelse oplæse nogle faa Overskrifts-linier fra vort Partis nye Program vedrørende Aldersrente og Invaliderente.

Hvad det første angaar, har vi udtrykt vort Synspunkt paa følgende Maade: „Det konservative Folkeparti kræver, at der gives Adgang til ved supplerende frivillige Forsikringer at øge Aldersrenten. Det nuværende Grundbeløb bør forhøjes. Spørgsmaalet om en almindelig Folkepensionering bør tages op til fordomsfri Overvejelse.“

Hvad angaar Forsorgen for Invalider, har vi udtrykt vort Synspunkt paa følgende Maade: „Den invalide har Krav paa det offentlige Hjælp til Oplæring i en Gerning, der kan forsørge ham helt eller delvis. Hvor Invaliditetsgraden gør dette umuligt, bør indrettes Arbejdsplejehjem.“

Af disse Programpunkter fremgaar det, at vi fra vor Side er indstillet paa at medvirke til en Forbedring af samtlige Rentemodtageres Kaar. Jeg er tilbøjelig til at mene, at man paa dette Punkt fra alle Sider er indstillet paa samme Maade. Der er vel i hele Landet en Forstaaelse af, at Rentemodtagernes Kaar, som de har formet sig i Besættelsestiden, nu trænger til en Forbedring af betragtelig Karakter. Der er jo fra alle Sider i Besættelsestiden talt om, at den nationale Solidaritet, som vi i Besættelsestiden med Rette var baade stolte og glade over, naar vi engang blev fri igen, skulde vise sig i en tilsvarende social Solidaritet. Det kunde jo lige i disse Dage se ud, som om det er meget vanskeligt at faa denne Sætning omsat i Virkelighed. Skal det lykkes, maa man huske paa, at Solidaritet er noget, der skal udvises fra alle Sider, Solidaritet kan ikke udvises fra en enkelt Side.

Hvad nu angaar Forholdene paa det Omraade, vi her skal beskæftige os med, vil vi fra vor Side bestræbe os for, at de Til-sagn, som vi har givet om, at den nationale Solidaritet skulde omsættes i en tilsvarende social Solidaritet, kan blive virkeliggjort. Det er muligt, at vort Land er blevet meget fattigt efter disse onde Aar, men der er da ogsaa noget, som hedder, at man kan dele Fattigdommens Byrder. Vi ønsker altsaa, efter hvad vi forud har tilkendegivet baade i vort Program og ved mangfoldige enkelte Udtalelser, at medvirke til, at Rentemodtagernes Kaar effektivt forbedres.

For det andet kan jeg paa mit Partis Vegne tilsige den højtærede Minister, at vi vil medvirke dertil paa det foreliggende Forslags Grundlag. Der er i det af den højtærede Socialminister forelagte Forslag utvivlsomt mange Momenter af Betydning for en saglig rigtig Reform. I økonomisk Henseende betyder det en Forbedring paa ikke mindre end 81,2 Mill. Kr. Det er jo ikke nogen Klatskilling. Det maa kaldes en betragtelig Forhøjelse af de Beløb, der aarligt skal tilflyde vort Lands Rentemodtagere. 81 Mill. Kr. er mange Penge under de nuværende finansielle Forhold, og med Hensyn til deres Tilvejebringelse forekommer det mig, at man maa se lige i Øjnene, at det, som det ærede Medlem Hr. Christmas